

PARAULA I VIDA

Vocacions

El diumenge del Bon Pastor, o 4t de Pasqua, és l'ocasió per a reflexionar i pregar per les vocacions sacerdotals, d'especial consagració i missioneres, així com per tenir presents les Esglésies joves en missió, el seu clergat i les necessitats d'agents pastorals. Tots hem estat «cridats» per Déu, i Déu continua cridant avui. Caldria promoure una veritable «cultura vocacional» per entendre la vida com a vocació, diverses vocacions, que es complementen i que totes aporten segons el pla de Déu. És per l'Esperit de Jesucrist Ressuscitat, que Déu continua suscitant respostes generoses i audaces, que no tenen por sinó que donen tot el que tenen, el que són i el que poden per cooperar amb el Regne de Déu, perquè «vingui a nosaltres el Regne». Això és el que continua essent necessari avui, proposar als cors de la joventut: uns ideals renovats d'entrega i de servei, d'amor a Déu i als altres, donant tota la vida a Jesús. Que n'és de bella i de joiosa una vida entregada al servei de l'Evangeli i al servei del pròxim! Cal continuar proposant-ho sense cansar-nos-en i amb inventiva renovada.

Com atreia Jesús els joves i els nens, i també els adults? El seu poder i la seva amistat no han pas caudat. Cal que entre tots, les fem de nou presents. No esperant a ser perfectes, o a tenir sempre èxit... Cal trencar la por i sortir a anunciar que val la pena seguir el Crist, que només això fa feliç i omple tota la vida de sentit, i que és la manera més eficaç de canviar el món, d'arribar a les persones i de fer alguna cosa en la línia transformadora de l'amor que hem après en Jesús, en la seva entrega a la Creu, a morir per amor, «per tal que tots tinguin vida i la tinguin en abundància».

Sempre m'impressionen els relats reals dels qui avui entren en un seminari o en una congregació religiosa, o que marxen a missions. Són petits miracles de la gràcia de Déu, i són alhora relats plens d'humanitat i de vida, de servei, d'anar més enllà, molt més enllà d'egoïsmes i comoditats. Hi palpem l'obra de Déu.

El missatge del Papa Francesc per a aquesta Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, porta el lema «**L'Església, mare de vocacions**». El Sant Pare recorda que cada vocació neix i creix en l'Església, i és sostinguda per ella a través de l'oració i l'acompanyament, especialment

dels sacerdots. Per això, el Papa proposa una oració per demanar al Senyor que concedeixi als que han emprès un camí vocacional una profunda adhesió a l'Església; i que l'Esperit Sant reforci en els pastors i en tots els fidels la comunió eclesial, el discerniment i la paternitat i maternitat espirituals». L'oració que hem de fer nos nostra diu: «Pare de misericòrdia, que heu lliurat el vostre Fill per la nostra salvació i ens sosteniu contínuament amb els dons de l'Esperit, concediu-nos comunitats cristianes vives, fervoroses i alegres, que siguin font de vida fraterna i que desvetllin entre els joves el desig de consagrar-se a Vós i a l'evangelització. Sosteniu-les en l'afany de proposar als joves una adequada catequesi vocacional i camins d'especial consagració. Doneu-los saviesa per al necessari discerniment de les vocacions, de manera que en tot brilli la grandesa del vostre amor misericordiós. Que Maria, Mare i educadora de Jesús, intercedeixi per cadascuna de les comunitats cristianes, perquè, fetes fecundes per l'Esperit Sant, siguin font d'autèntiques vocacions al servei del poble sant de Déu.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Presentació del Cantoral Litúrgic Bàsic, a Urgell

El dia 2 d'abril, a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, va tenir lloc la 8a Trobada diocesana d'animadors litúrgics del Bisbat d'Urgell, on hi van participar una trentena de persones i que fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Delegat diocesà de Litúrgia de la Diòcesi d'Urgell, Mn. Xavier Parés. Aquesta era la primera de les dues trobades que es faran amb aquesta temàtica per tal de facilitar la participació dels interessats.

L'eix central de la trobada fou la presentació del *Cantoral Litúrgic Bàsic* dels Bisbes de Catalunya, en la seva 2a edició augmentada i revisada, a càrrec de Mn. Joan Baburés, prevere i canonge gironí, coordinador de la Secció de Música de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Acolliment als de fora

Una de les manifestacions més fines de l'Esperit evangèlic d'una comunitat cristiana és l'actitud d'acolliment als de fora. Acolliment és obertura incondicional a tothom, sigui qui sigui, pensi com pensi. Acollir és evitar qualsevol actitud de condemna o d'exclusió; és fer que tothom es trobi a l'Església com a casa seva.

Sense intentar fer una llista exhaustiva, evaquem grups i situacions ben diversos que les comunitats, d'una manera o altra, estan cridades a acollir. Un és l'ampli grup dels batejats

allunyats de l'Església. També els qui viuen la vida de parella d'una manera que no respon al missatge cristià; n'ha parlat llargament el Sinode sobre la Família (2014-2015). Una altra categoria són els qui viuen en marcs vitals objectivament anti-evangèlics: corruptes, membres de grups violents o racistes, traficants de persones. També els qui no pensen com l'Església, que tenen altres criteris ètics o que professen altres religions.

Podríem evocar altres grups, però n'hi ha prou per fer-nos càrrec de la

seriositat i de la dificultat de l'actitud d'acolliment. El mateix papa Francesc, en la Butlla que convoca l'Any Sant de la Misericòrdia, es dirigeix als membres de grups criminals o als qui promouen la «nafra putrefacta de la corrupció», cridant-los a la responsabilitat i la conversió amb paraules dures, que no tenen res de compassió tova (MV 19).

Acollir, en el fons, és estimar cada persona i cada grup humà tal com és i valorar el que hi ha en ell de bondat, d'honestat, de rectitud, de generositat, encara que estigui barrejat

d'altres dimensions menys nobles. És creure que Déu l'estima, i que tota la seva vida és un diàleg misteriós i viu amb el Déu de l'Amor i de la Pau, encara que el mateix interessat no ho valori o no ho cregui.

És, també, entendre que la trobada amb l'Església o amb algun membre de la comunitat és un moment en la seva vida que l'Església està cridada a acompanyar per tal que el pugui viure de manera positiva.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Vocaciones

El domingo 4.º de Pascua o del Buen Pastor nos da la oportunidad de reflexionar y orar por las vocaciones sacerdotales, de especial consagración y misioneras, así como tener presentes las Iglesias jóvenes en misión, su clero y las necesidades de agentes pastorales. Todos hemos sido «llamados» por Dios, y Dios sigue llamando hoy. Habría que promover una verdadera «cultura vocacional» para entender la vida como vocación, con vocaciones diversas, que se complementan, y que todas aportan según el plan de Dios. Es por el Espíritu de Jesucristo Resucitado, que Dios sigue suscitando respuestas generosas y audaces, que no tienen miedo sino que dan todo lo que tienen, lo que son y lo que pueden para cooperar con el Reino de Dios, por que «venga a nosotros tu Reino». Esto es lo que sigue siendo necesario hoy, proponer a los corazones de la juventud unos ideales renovados de entrega y de servicio, de amor a Dios y a los demás, entregando toda la vida a Jesús. ¡Qué bella y gozosa una existencia entregada al servicio del Evangelio y al servicio del prójimo! Hay que seguir proponiéndolo, y hacerlo sin cansarse y con inventiva renovada.

¿Cómo atraía Jesús a los jóvenes y los niños, y también a los adultos? Su poder y su amistad no han caducado. Es necesario que entre todos, lo hagamos de nuevo presente. No esperando a ser perfectos, o tener siempre éxito... Hay que romper el miedo y salir a anunciar que vale la pena seguir a Cristo, que sólo esto hace feliz y llena toda la vida de sentido, y que es la manera más eficaz de cambiar el mundo, de llegar a las personas y hacer algo en la línea transformadora del amor que hemos aprendido en Jesús, en su entrega a morir en la Cruz por amor, «para que todos tengan vida y la tengan en abundancia».

Siempre me impresionan los relatos reales de los que hoy entran en un seminario o en una congregación religiosa, o que marchan a misiones. Son pequeños milagros de la gracia de Dios, y son a la vez relatos llenos de humanidad y de vida, de servicio, de ir más allá, mucho más allá de egoísmos y comodidades. Podemos palpar la obra de Dios.

El mensaje del Papa Francisco para esta Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, tiene por lema «La Iglesia, madre de vocaciones». El Papa recuerda que cada vocación nace y crece en la Iglesia, y es sostenida por ella a través de la oración y el acompañamiento, especialmente de los sacerdotes. Por ello, el Papa propone una oración para pedir al Señor que conceda a los que han emprendido un camino vocacional una profunda adhesión a la Iglesia, y que el Espíritu Santo refuerce en los pastores y en todos los fieles la comunión eclesial, el discernimiento y la paternidad y maternidad espirituales. La **oración** que debemos hacer nuestra dice así: «Padre de misericordia, que has entregado a tu Hijo por nuestra salvación y nos sostienes continuamente con los dones del Espíritu, concédenos comunidades cristianas vivas, fervorosas y alegres, que sean fuente de vida fraterna y que despierten entre los jóvenes el deseo de consagrarse a Ti y a la evangelización. Sostenlas en el afán de proponer a los jóvenes una adecuada catequesis vocacional y caminos de especial consagración. Dale sabiduría para el necesario discernimiento de las vocaciones, de modo que en todo brille la grandeza de tu amor misericordioso. Que María, Madre y educadora de Jesús, interceda por cada una de las comunidades cristianas, para que, hechas fecundas por el Espíritu Santo, sean fuente de auténticas vocaciones al servicio del pueblo santo de Dios.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

«Grapats.com», primer portal de venda de segona mà d'Urgell

Caritas Urgell va presentar el 30 de març «Grapats.com», el primer portal de venda de roba de segona mà de la seva categoria a l'Estat espanyol. «Grapats.com» comercialitza en el mercat d'internet la roba que servei de base de treball de l'empresa d'inserció laboral «Nougrapats», que es va posar en marxa el passat mes de setembre. Aquesta és una iniciativa pionera a l'Estat espanyol. «Grapats.com» és un portal obert a tothom que ja ha començat a treballar i que rep visites de diverses comunitats autònomes. Es ven roba, complements i d'altres objectes de segona mà.

També es van presentar els resultats de la memòria de «Nougrapats», amb un creixement sostingut en els darrers mesos de la feina i de les entitats implicades. Els serveis que gestiona «Nougrapats» és la recollida de roba utilitzada (dels contenidors/domicilis), la venda de roba i objectes de segona mà, neteja de locals i llars, suport logístic a les entitats i empreses. A l'actualitat, dona treball a 12

persones (6 treballadors d'estructura i 6 d'inserció). «Nougrapats» és un model alternatiu d'una economia social i solidària, treballa amb el tèxtil, tot donant-li una segona vida en molts casos: el seu compromís amb la sostenibilitat planetària, fa que treballin amb la «retroalimentació». Com a suport econòmic s'ha obert la nova botiga de la roba de segona mà «Grapats» i també la pàgina web de la venda *on line*.

Enterrament de Mn. Mirabet

El dijous 24 de març s'ha donat el darrer adéu a Mn. Antoni Mirabet i Bullich, que morí el dia 23 de març després d'una llarga malaltia. Tenia 75 anys d'edat i en feia 51 que era sacerdot.

La celebració fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i concelebrada pels sacerdots de la diòcesi que es pogueren desplaçar en aquesta diada tant assenyada.

Mn. Antoni Mirabet i Bullich havia nascut a La Seu d'Urgell, el dia 12 d'octubre de 1940, i cursà els estudis de Filosofia i de Teologia al Seminari Diocesà d'Urgell. Ordenat de prevere a la Parròquia de Sant Feliu de Sort, el dia 28 de juny de 1964, el Sr. Bisbe el nomenà Vicari de la Parròquia d'Agramunt i En-carregat de Coscò i de Les Puelles.

Serví pastoralment durant 34 anys les parròquies de Noves de Segre i Taús des de l'any 1969, i va ser director del *Full Dominical* de la Diòcesi d'Urgell en el moment de la seva creació i més tard, col·laborà en la revista *Església d'Urgell* i en diversos mitjans de comunicació locals i/o d'Església com el setmanari *Catalunya Cristiana*, dels anys 1972 al 2003, quan ja va deixar aquesta activitat. El dia 23 de març de 2016, als 75 anys, i a les portes de la Pasqua, ha descansat en la Pau del Senyor, a Lleida.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

L'hospitalitat

L'Església s'ha animat a obrir les seves portes per sortir amb el Senyor a l'encontre dels fills i filles que caminen, a vegades dubtant, a vegades perduts, en aquests temps difícils. Les famílies cristianes, en particular, s'han animat a obrir la porta al Senyor que està esperant per entrar, portant-nos la seva benedicció i la seva amistat. I si la porta de la misericòrdia de Déu és sempre oberta, també les portes de les nostres esglésies, de les nostres comunitats, de les nostres parròquies, de les nostres

institucions, de les nostres diòcesis, han d'estar obertes, perquè així tots puguem sortir a portar aquesta misericòrdia de Déu. El Jubileu significa la gran porta de la misericòrdia de Déu.

La Sagrada Família de Natza-ret sap molt bé què significa una porta oberta o tancada, per a qui espera un fill, per a qui no té habitatge, per a qui ha d'escapar del perill. Que les famílies cristianes facin del llindar de casa un petit gran senyal de la porta de la misericòrdia i de l'acolliment de Déu. És realment així que l'Esglé-

sia haurà de ser reconeguda a tots els indrets del món: com la vigilant d'un Déu que truca, com l'acolliment d'un Déu que no et tanca la porta a la cara, amb l'excusa que tu no ets de casa. Amb aquest esperit ens apropem al Jubileu: hi haurà la porta santa, però és la porta de la gran misericòrdia de Déu! Que sigui també la porta del nostre cor per rebre tots el perdó de Déu i per donar el nostre perdó, acollint a tots aquells que truquen a la nostra porta.

(Dimercres, 18 de novembre de 2015.)

La Pasqua amb els ulls del jovent

Els adolescents dels grups TXT i moviment janer, i els de La Salle, preparen junts la Pasqua

Del 19 al 21 de març, a Sant Martí Sesgueioles, adolescents vinculats als grup TXT i moviment janer del Bisbat d'Urgell i de les escoles de La Salle, van participar en la Pasqua Jove, una vivència de preparació a la Pasqua. Jocs, moments de compartir, pregària, de reflexió i moltes més coses, van fer possible uns dies de germanor i de vivències molt viscudes pels nostres nois i noies, que segurament els ajudarà a enfocar el seu dia a dia d'una manera més propera a Jesús i als altres.

Pasqua a Les Avellanes: «Amb Crist ressuscitat, atreueix-te a somniar»

Amb el lema «Amb Crist ressuscitat, atreueix-te a somniar», els joves participants del bisbat d'Urgell a la Pasqua d'Avellanes van poder fer experiència de la mort i de la resurrecció del Crist,

tot compartint els dies amb tres-cents joves vinguts de tota la geografia catalana, especialment dels col·legis maristes. L'experiència de pregària, de testimonis de vida cristiana i les celebracions viscudes van fer possible una vivència profunda i fructífera per als participants. Els compromisos de somniar una vida, des de la vocació cristiana i al servei dels més desatsos es un dels missatges que més s'ha fet present. Un dels moments més emotius pels joves d'Urgell i per tots els presents va ser a la Vetlla Pasqual, on l'Abril de Miguel, una jove del nostre bisbat, fou batejada.

Pasqua jove a AINA: viure és abrandar-se en la Llum de Pasqua

Dijous Sant. Davant Jesús que renta els peus, els 63 monitors de la Pasqua Jove d'AINA van meditar: «Qui no viu per servir, no serveix per viure». Com interpreteu el missatge del Gmà. Roger de Taizé? I què és estimar? Somio tenir present a cada moment l'amor que tinc a la meua vida i a la del proïsme.

Divendres Sant. Davant el Sant Crist de l'església de Santa Creu, cada un dels joves es va qüestionar entre altres interrogants: —De què he d'alliberar-me per ser humà com Jesús? —Quines cadenes trenca-ries de la nostra societat? Somio una Església alliberada de rutines, que parla el llenguatge dels joves d'avui i que és coherent amb l'Evangeli de Jesús. Somio un món fet de persones.

Vetlla Pasqual. Cada monitor va expressar el seu somni de la Pasqua Jove 2016. Somio una AINA que no s'amaga darrera de paraules boniques i que des de

la seva pobresa fa que els nens i les nenes es facin «GRANS».

El programa de colònies «Els follets del bosc d'AINA», dia per dia, —i cada dia amb el seu valor corresponent— i hora per hora a punt de dur a la impremta; i els equips de monitors per a cada torn i els campaments van ser la dolça Mona de la Pasqua Jove 2016.

Urgell acull la Ruta Janeriana de la Misericòrdia

La Comunitat de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell a La Seu va acollir el 23 de març el final del pelegrinatge anomenat «Ruta Janeriana de la Misericòrdia», que va portar fins a La Seu d'Urgell un bon nombre de religioses de la congregació, col·laboradors i persones vinculades a la Mare Janer, el dimecres 23 de març. Van ser presents a les cases solsonines on la Mare Janer va realitzar la seva humanitària i cristiana tasca, i a Cervera, d'on era filla, i finalment han acabat el pelegrinatge de tres dies a La Seu d'Urgell on fou fundada la Congregació amb l'empenta del bisbe Josep Caixal, i la primera comunitat al Sant Hospital de la ciutat.

L'acte central fou l'Eucaristia, presidida per Mons. Joan-Enric Vives, que va estar precedida d'una processó molt preparada sota els signes de les Obres de Misericòrdia, que ha fet un recorregut pel claustre i l'interior del convent fins a la capella. En acabar es va dur a terme un dinar de germanor amb la comunitat del convent de La Punxa. Hi va poder participar la Gna. Montserrat Farré i altres germanes del Consell general i del provincial.

Del 21 al 23 de març la Comissió de Pastoral Vocacional de la Congregació de la Sagrada Família d'Urgell ha organitzat aquest pelegrinatge janeriana de la misericòrdia que s'inicià a Cervera el dia 21 amb la visita del cementiri de Santa Eulàlia a la Vall d'Ora a les 11 del matí; després es visità el Mas Pujol, antic hospital de sang, «Casa Font», la casa natal d'Ana Maria Janer, la parròquia de Santa Maria, l'hospital de Castelltort, i la Casa de la Caritat.

AGENDA

16 i 17 d'abril:

—Trobada de Pueri Cantores a La Seu d'Urgell. Catedral de Santa Maria.

23 d'abril:

—Celebració de la festivitat de Sant Jordi.

24 d'abril:

—Confirmacions a Tírvia, a les 10.30 del matí.

—Confirmacions a Ribera de Cradós, a les 12 h.

27 d'abril:

—Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,1-10]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; sant Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.; beats Isnardo de Chiampo, prev. i Sibilliana Biscossi, vg.

20. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Anselm

(1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

22. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Dissabte [Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, religiós franciscà; beata Elena d'Udine, religiosa agustina; beata Te-

resa Maria de la Creu, verge carmelitana.

24. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / Sl 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a.34-35]. Sant Fidel de Simaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes; santa Salomé.

Diuenge IV de Pasqua

COMENTARI

Les meves ovelles escolten la meua veu. Jo els dono vida eterna

Dins el primer Viatge missioner de l'Apòstol, hi ha un discurs de Pau a la sinagoga d'Antioquia adreçat a *jueus i prosèlits*. Per única vegada en Ac, es parla de la justificació per la fe: *Tothom qui creu en Ell és alliberat de tot allò de què la Llei no pot alliberar.*

Primer molts *jueus i prosèlits seguien Pau* que els exhortava a *mantenir-se fidels a la gràcia de Déu* que ara els parla per l'Apòstol. Però *quan els jueus veieren la multitud, es posaren a impugnar amb paraules injurioses el que deia Pau.*

Aquest enfrontament reforça més l'estil missioner.

El grup eclesial dels qui *escolten i fan cas de la profecia* (1,3) ha patit l'hostilitat dels qui s'hi oposen a Crist. Per això la pregunta (6,17) «*Ningú no serà capaç de resistir?*»

Ara es constata la fidelitat a Crist d'una *multitud* que superà la *gran tribulació* i ara *estan davant el tron de Déu.*

A l'evangeli hi ha la darrera controvèrsia de Jesús *amb els jueus* quan la Festa de la Dedicació del Temple.

D'ara endavant Jesús parla als deixebles i la gent, però ja no als jueus que se li oposen.

Les meves ovelles reconeixen la meua veu: ser del ramat de Jesús implica atenció obedient a la veu del Pastor, amb escolta transformadora que es demostra en el seguiment. Aquesta escolta rep del Senyor una garantia actual i escoltògica: *També Jo les reconec i els dono la vida eterna.*

La qualitat eterna de la vida que el Bon Pastor dóna ha començat a manifestar-se ja ara i sobretot es manifestarà plenament en l'eternitat.

No es perdran mai: quina garantia hi ha? *Ningú no me les prendrà de les mans,* que són símbol del poder protector de Déu vers els seus.

Jo i el Pare som u: emprant el neutre «*una sola cosa*», es destaca que la unitat d'acció entre el Pare i el Fill es recolza en la unitat profunda d'essència divina mantenint la clara distinció de persones amb unió de comunió però no de fusió.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respogueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura. O bé: Al-leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (He 13,14-43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé desde Perge pasaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y se sentaron. Cuando se disolvió la reunión, muchos judíos y prosélitos practicantes seguían a Pablo y a Bernabé, los cuales hablaban con ellos exhortándolos a ser fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente casi toda la ciudad acudió a escuchar la palabra de Dios. Los judíos, al ver tanta gente, se enfurecieron y se opusieron con blasfemias a lo que Pablo decía. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda libertad: «A vosotros había que anunciar antes que a nadie la palabra de Dios; pero ya que la rechazáis y no os juzgáis dignos de la vida eterna, nos vamos a los paganos. Así nos lo mandó el Señor: Te he puesto como luz de las naciones, para que lleves la salvación hasta el fin de la tierra».

Los paganos, al oírlo, se llenaron de alegría y aplaudieron la palabra del Señor; y todos los que estaban destinados a la vida eterna abrazaron la fe.

La palabra del Señor se difundía por todo el país. Pero los judíos soliviantaron a las mujeres religiosas y nobles y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los echaron de su territorio. Éstos sacudieron el polvo de sus pies contra ellos y se fueron a Iconio. Y los discípulos estaban llenos de gozo y del Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Somos un pueblo y ovejas de su rebaño. O bien: Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi aparecer una gran muchedumbre, que nadie podía contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua. Estaban en pie delante del trono de Dios y delante del cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Uno de los ancianos me dijo: «Ésos son los supervivientes de la gran persecución, y han lavado sus vestiduras y las han blanqueado en la sangre del cordero. Por eso están delante del trono de Dios, y le sirven día y noche en su templo; el que está sentado en el trono los cobijará bajo su tienda. Ellos ya no tendrán más hambre ni sed; no sentirán más el fuego ardiente del sol; porque el ángel que está en medio del trono será su pastor y los conducirá a las fuentes de las aguas de la vida; y Dios enjugará todas las lágrimas de sus ojos.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz. Yo las conozco y ellas me siguen; yo les doy la vida eterna y no perecerán jamás; no me las arrebatará nadie de mis manos. Mi Padre, que me las ha dado, es más que todas las cosas; y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos una sola cosa.»